

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr. 1a-821/16

Judecător:

I. Țîmbalari

DECIZIE

02 noiembrie 2016

Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

A. Revenco

Judecători

E. Rățoi; Gh. Liulca

Grefier

A. Babenco

Cu participarea:

Procurorului

A. Formusatii

Avocatului

S. Vizniuc

Interpretului

I. Rotari

Judecând în ședință publică în ordine de apel, **pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală**, apelul declarat de către inculpatul xxNUMExx împotriva sentinței judecătorești Dondușeni Nr. 1-92/2016 din 30.06.2016, prin care:

xxNUMExx, născut la xxDATAxx, cetățean al R. Moldova, originar și locuitor s. xxSATxx str. xxSTRxx, r. xxORASxx, studii medii speciale, căsătorit, la întreținere doi copii minori, instructor auto din cadrul filialei Dondușeni a Uniunii Conducătorilor Auto din Republica Moldova, anterior necondamnat,

A fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) CP și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 CPP și 65 alin. (3) CP, i-a fost stabilită pedeapsa de 2000 unități convenționale, echivalentul a 40000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de instruirea persoanelor pe un termen de 4 ani.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

Termenii judecării cauzei:

Instanța de fond: 08.06.2016 – 30.06.2016;

Instanța de apel: 02.08.2016 – 02.11.2016.

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,-

A C O N S T A T A T :

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut, că inculpatul xxNUMExx, activând în funcția de instructor auto în cadrul filialei Dondușeni a Uniunii Conducătorilor Auto din Republica Moldova, a săvârșit infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

Astfel el, acționând intenționat și din interes material, începând cu data de 17 mai 2016, susținând că are influență asupra angajaților din cadrul Secției înmatriculare a Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto Otaci a ÎS „CRIS „Registru”, care sânt persoane publice, în atribuțiile de serviciu ale cărora intră examinarea cunoștințelor teoretice și practice în domeniul circulației rutiere în cadrul examenului pentru obținerea permisului de conducere auto, a pretins de la cet. xxNUMExx bani ce nu i se cuvin în sumă de 500 Euro, în scopul de a determina persoanele nominalizate mai sus la favorizarea susținerii de către xxNUMExx a examenului pentru obținerea permisului de conducere auto, bani în suma respectivă pe care xxNUMExx i-a transmis personal sub controlul colaboratorilor Centrului Național Anticorupție lui xxNUMExx la data de 19.05.2016 aproximativ în jurul orei 12⁵⁰, în biroul de serviciu a președintelui filialei Dondușeni a Uniunii Conducătorilor Auto din Republica Moldova, amplasată pe str. Serghei Lazo nr. 8 din or. Dondușeni și care la momentul respectiv conform cursului valutar oficial stabilit de BNM constituiau suma de 11164,25 lei, fapt după care xxNUMExx a fost reținut.

Instanța de fond a pronunțat sentința sus indicată.

Împotriva sentinței a depus apel în termen inculpatul xxNUMExx., care solicită casarea sentinței, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1500 u.c., cu anularea pedepsei complementare. În motivarea apelului se invocă, că instanța de fond nu a făcut o analiză amplă a circumstanțelor atenuante ale cauzei penale date judecării, și contrar art. 61 Cod Penal a pronunțat o sentință inechitabilă, fiind astfel lezate drepturile inculpatului protejate de Convenția Europeană. Astfel, instanța de fond a ajuns la concluzia că în privința inculpatului xxNUMExx se rețin un cumul de circumstanțe atenuante, totodată nefiind constatate circumstanțe agravante. În așa mod, aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în cuantum de 2000 u.c. față de xxNUMExx este excesivă. Or, după aplicarea art. 364¹ alin. (8) CPP, sancțiunea penală a art. 326 alin. (1) Cod penal reprezintă: limita minimă în mărime de 1500 u.c. și respectiv limita maximă în mărime de 2250 u.c. Astfel, la

stabilirea pedepsei instanța urma să aplice prevederile art. 78 alin. (1) lit. b) CP.

Inculpatul și avocatul care l-a asistat în ședința instanței de apel au solicitat admiterea apelului din motivele indicate în el, cu reducerea pedepsei amenzii la limita minimă.

Procurorul participant a solicitat respingerea apelului ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond.

Ascultând părțile, verificând materialele cauzei, instanța de apel consideră, că apelul declarat este fondat și urmează a fi admis din motivele invocate.

Conform art. 415 alin. (1) p. 2) CPP, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 al. (2) CPP, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.*

Colegiul penal reține că, instanța de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui xxNUMExx. în baza art. 326 alin. (1) CP, fapt ce nici nu se contestă de părți, apelul fiind declarat în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Mai mult, judecarea cauzei a avut loc în procedură simplificată, în baza prevederilor art. 364/1 CPP. În instanța de fond inculpatul a depus cerere prin care a solicitat judecarea cauzei sale în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, prin care recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cerere, care a fost acceptată de instanța de fond.

Totodată instanța de apel consideră, că apelul declarat urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței instanței de fond în latura aplicării pedepsei penale din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Instanța de fond n-a ținut cont în deplină măsură de prevederile normelor sus indicate, i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, fără a lua în considerație toate circumstanțele cauzei.

În acest sens Colegiul penal ia în considerație condițiile de trai ale inculpatului, starea financiară și familială a acestuia, faptul că are la întreținere doi copii minori și la moment nu activează și nu dispune de surse stabile de venit, din care motive va reduce pedeapsa amenzii stabilită de instanța de fond. La aplicarea pedepsei lui xxNUMExx., instanța de apel ține cont și de personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, pentru prima dată este atras la răspundere penală, se caracterizează din punct de vedere pozitiv.

Totodată, sunt întemeiate argumentele apelantului privind faptul că la stabilirea pedepsei instanța de fond urma să țină cont de prevederile art. 78 alin. (1) lit. b) CP, potrivit cărora, *În cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: ... dacă se aplică amenda, aceasta se poate coborî pînă la limita de jos.*

În sentința adoptată, instanța de fond a reținut circumstanța atenuantă prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. a) CP, adică săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave. Totodată, circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 CP nu au fost stabilite. În așa mod, în prezența circumstanțelor atenuante, și în lipsa celor agravante, instanța de fond la stabilirea pedepsei în privința lui xxNUMExx. neîntemeiat nu a aplicat prevederile art. 78 alin. (1) lit. b) CP, de care inculpatul urmează să beneficieze în mod legal.

Astfel, Colegiul penal consideră oportun a-i stabili inculpatului pedeapsa la limita minimă a sancțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) CP, inclusiv cu aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) CPP, pedeapsă care este echitabilă și suficientă, ținînd cont de faptul că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură restrînsă și de gravitatea infracțiunii săvârșite.

Potrivit prevederilor art. 364/1 alin. (8) CPP, *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea ... cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.*

Sancțiunea art. 326 alin. (1) CP prevede pedeapsa de amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale. Luînd în considerație prevederile art. 364/1 alin. (8) CPP, limitele de pedeapsă în cazul dat se reduc cu ¼, inculpatului fiind posibil de stabilit pedeapsa în limitele de la 1500 la 2250 unități convenționale. Avînd în vedere prevederile art. 78 alin. (1) lit. b) CP, Colegiul va aplica inculpatului pedeapsa de 1500 unități convenționale.

Colegiul penal conchide, că urmează a fi respinsă solicitarea inculpatului din apel privind anularea pedepsei complementare sub formă

de privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de instruirea persoanelor. Instanța de fond întemeiat și legal a aplicat prevederile art. 65 CP.

Potrivit prevederilor art. 65 alin. (1) CP, *Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii.*

Alin. (2), *Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi stabilită de instanța de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani, iar în cazurile expres prevăzute în Partea specială a prezentului cod – pe un termen de la un an la 15 ani.*

Alin. (3), *Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.*

Reieșind din prevederile menționate, instanța de fond întemeiat a conchis, că având în vedere obiectul juridic special al infracțiunii de trafic de influență, care este comun cu al celorlalte infracțiuni de corupție, deși acțiunea care constituie elementul material nu este legată nemijlocit de activitatea persoanelor cu funcții de răspundere (deci nu constituie o infracțiune de serviciu, ci una în legătură cu serviciul), ea își răsfrînge negativ efectele asupra acesteia, creează suspiciuni că funcționarii sunt coruptibili, că ei pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor de serviciu, aruncă o lumină defavorabilă asupra organelor autorității de stat, altor organizații publice sau ale autoadministrării locale și aduce atingere acestora, instanța a ajuns la concluzia că infracțiunea a fost săvârșită de către xxNUMExx. în timpul și cu folosirea situației de serviciu în interes material, prin urmare considerînd imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa funcții de natura aceleia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii, și anume funcții ce țin de instruirea persoanelor.

Din aceleași motive, Colegiul penal consideră necesar a menține în privința inculpatului xxNUMExx. pedeapsa complementară dispusă de instanța de fond, însă cu reducerea termenului acesteia de la 4 ani la 2 ani, reieșind din circumstanțele atenuante ale cauzei expuse supra, precum și din motiv că și pedeapsa principală a fost atenuată.

În consecință, Colegiul penal va admite apelul, va desființa parțial sentința instanței de fond cu pronunțarea unei hotărâri noi pe cauză.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 415 alin. (1) p. 2) CPP a R. Moldova, Colegiul Penal,-

DE C I D E :

Admite apelul declarat de către inculpatul xxNUMExx împotriva sentinței judecătorei Dondușeni Nr. 1-92/2016 din 30.06.2016, sentință care se casează, cu adoptarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

xxNUMExx se consideră condamnat în baza art. 326 alin. (1) CP, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) CPP i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1500 (o mie cinci sute) unități convenționale – 30000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita funcții ce țin de instruirea auto a persoanelor pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 64 alin. (3¹) CP inculpatul este în drept să achite jumătate din amendă în 72 ore din momentul în care decizia devine executorie, în acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În latura corpurilor delictive se mențin dispozițiile sentinței instanței de fond.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare și este executorie din momentul adoptării.

Pronunțată public la 30.11.2016, părților prezente li s-a înmînat copia deciziei motivate.

Președinte:

Judecători: